

Aan Ministerie van Justitie en Veiligheid
t.a.v. de Minister voor Rechtsbescherming
Zijne Excellentie, de heer drs S. Dekker
Turfmarkt 147, 2511 DP Den Haag
Postbus 20301, 2500 EH Den Haag

24 mei 2020

Betreft Consultatie Wet Deelgezag

Geachte minister Dekker,

Langs deze weg willen wij, het Samenwerkingsverband van ouderorganisaties (hierna “het SWV”) aangeven ernstige bezwaren te hebben tegen het Wetsvoorstel Deelgezag. Onze bezwaren komen met name voort uit het feit, dat het de overheidsinstanties de afgelopen decennia niet is gelukt het recht van biologische ouders te waarborgen met als gevolg dat heel veel kinderen opgroeien in één-oudergezinnen, en van de andere ouder en diens familie zijn vervreemd. Zolang die rechten niet zijn gewaarborgd kan het SWV zich niet confirmeren aan een Wet waarin, naast de biologische ouders, ook aan niet biologische ouders deelgezag worden toegekend.

Het Wetsvoorstel Deelgezag lijkt verder op de bouwtekening van een prachtige wolkenkrabber. Er zijn o.i. echter ten minste twee onoverkomelijke problemen: de fundering van het bouwwerk ontbreekt vrijwel geheel, en de bouwondernemers (“Ketenpartners”) weigeren te werken conform de wettelijke vereisten. Daarnaast zijn er nog een aantal praktische problemen met de bouwtekening van de wolkenkrabber zelf (het Voorstel van Wet en de MvT). In het navolgende zullen wij deze drie punten kort toelichten.

INTRODUCTIE

De fundering van het bouwwerk behoort ten minste te bestaan uit de bescherming van de band tussen ouders en hun kinderen, en adequaat feitenonderzoek. Zo vinden wij het onbegrijpelijk dat een wetsvoorstel dat de rechtspositie van biologische vaders die hun kind erkent hebben al sinds 2016 “in behandeling is”, maar nu wordt gepasseerd door een wetsvoorstel dat de rechtspositie van derden regelt. Wij dringen erop aan, dat allereerst gestemd wordt over initiatief wetsvoorstel 34.605 van Bergkamp en Van Wijngaarden over het van rechtswege ontstaan van gezamenlijk gezag door erkenning.

Door gebrek aan adequaat feitenonderzoek (“AFO”) wordt zelden objectief vastgesteld wat de werkelijke situatie is, waardoor ouders en kinderen de facto rechteloos en vogelvrij zijn ten opzichte van de Ketenpartners. Zo is door landelijk beleid van de Ketenpartners (o.a. het vervangen van contactjournaals door logboeken, en het recent “vernieuwde” privacyreglement van de gecertificeerde instellingen) en de bepaling van artikel 7.3.8. Jeugdwet, het recht op inzage, kopie, en correctie van het dossier volledig om zeep geholpen. Ook kunnen ouders nergens heen met hun klachten over de Ketenpartners: objectief en onpartijdig klachtenrecht bestaat in Nederland niet. De Stichting Kwaliteitsregister Jeugd is het schoolvoorbeeld van de slager die zijn eigen vlees keurt.

De drijvende krachten achter de Ketenpartners (Veilig Thuis, de Raad en de Gecertificeerde Instellingen) weigeren nog steeds te voldoen aan hun wettelijke verplichtingen tot het doen van adequaat feitenonderzoek. Zo weigert Veilig Thuis nog steeds om te voldoen aan de resultaatsverbintenis van artikel 4.1.1. WMO: de verplichting om bij een vermoeden van huiselijk geweld en/of kindermishandeling objectief vast te stellen of hiervan daadwerkelijk sprake is geweest. Deze weigering heeft bij vechtscheidingen geleid tot een grote toename in het aantal valse aangiften tegen de ex-partner, om zodoende de procedure voor gedwongen jeugdzorg op te starten.

De Raad en de GI’s beweren nog steeds dat het uitvoeren van AFO niet tot hun takenpakket behoort, en kunnen aldus evenmin voldoen aan hun wettelijke verplichting (van artikel 3.3. Jeugdwet) om in hun rapportages naar de rechtbanken de volledige waarheid te vermelden. Dit maakt het doen van valse aangiften tot een uitermate lucratief en effectief middel, om via gedwongen jeugdzorg de uitwonende

ouder uit het gezag te zetten en de omgang met zijn/haar kinderen te blokkeren. Deze vorm van kindermishandeling is een flagrante schending van de (internationale) rechten van het kind op gelijke omgang met beide (biologische) ouders.

Het in oktober 2018 aangenomen (officiële) Verbeterplan Feitenonderzoek (“OVF”) weerspiegelt uitsluitend bovenstaande onwil van de Ketenpartners om daadwerkelijk te komen tot AFO, terwijl de zorgen en klachten van ouders volstrekt zijn genegeerd. Ook de uitvoering van het OVF is uitbesteed aan een vertrouweling van de Ketenpartners die nu al anderhalf jaar zelfs weigert om te praten met echte ouderorganisaties.

Kortom de samenwerkende ouderorganisaties vinden het wetsvoorstel in de genoemde context ongepast. Eerst zal grondig orde op zaken moeten worden gesteld bij de normale taak van de Nederlandse overheid om – terughoudend – en in voorkomende gevallen respectvol en kwalitatief goed onderbouwd, bescherming te bieden aan de relaties en rechtspositie van minderjarigen en hun ouders. Pas als dat is gebeurd, kan een dergelijke, enigszins theoretische, stap als de onderhavige, naar de mening van de ouderorganisaties worden overwogen. Het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg biedt zich aan als ervaringsdeskundige gesprekspartner om nu echt stappen op dat terrein te zetten.

Tot slot is het wetsvoorstel en MvT onduidelijk op een aantal punten, lijkt het zijn doel voorbij te schieten (volstrekt overbodig), en verhoogt het het risico op conflicten en ouderverstoting.

CONSULTATIE WET DEELGEZAG - ONZE REACTIE OP HET WETSVORSTEL EN MvT

A. De noodzaak van de wet

1. Volgens paragraaf 2.3 van de MvT is de Wet Deelgezag bedoeld om de (rechts)positie van degene die samen met de ouders voor een kind zorgt te “verstevigen”, “en biedt deze gezinnen een oplossing voor problemen die ze bij de dagelijkse opvoeding en verzorging kunnen tegenkomen.” In paragraaf 3.3 wordt het nog eenvoudiger verwoord:

“Deelgezag geeft het recht en de verantwoordelijkheid om met de gezagdragers dagelijkse beslissingen te nemen en handelingen te verrichten die gaan over de opvoeding en verzorging. Onder de dagelijkse beslissingen vallen de beslissingen die voor het kind noodzakelijk zijn om op een normale wijze te functioneren in het dagelijkse leven en die het mogelijk maken voor de deelgezagdrager om als mede-opvoeder te kunnen functioneren, zonder steeds met de gezagdragers te moeten overleggen.”

2. De MvT geeft in paragraaf 3.3. zelfs een aantal voorbeelden van dergelijke beslissingen: *“Hierbij valt te denken aan beslissingen over wat het kind eet, de bedtijden, sportactiviteiten, speelafspraken, grenzen stellen en corrigeren, helpen bij het maken van huiswerk en dergelijke.”* Om twee redenen is dit vreemd. Ten eerste richt dit wetsvoorstel zich dus op personen die samen met een ouder dagelijks voor een kind zorgen. Dit impliceert reeds, dat de ouder(s), het kind en de deelgezagdrager(s) met grote regelmaat (zo niet dagelijks) omgang hebben, en dus in principe “een gezin” vormen. Dit zo zijnde, zal het beoogde probleem (verwarring omtrent rechten en plichten van de deelgezagdrager ten opzichte van het kind) zich vrijwel nooit voordoen. Alle genoemde voorbeelden spelen zich af in de privé sfeer van de eigen woning. Binnen die omgeving is de overdracht van “gezag”, voor zover nodig, een kwestie van duidelijke communicatie binnen het gezin. Indien de oppas komt, zeg ik gewoon tegen de kinderen: “Zoals jullie weten moet ik even weg en komen Roos en Mayke even op jullie oppassen. Goed naar hen luisteren, en als zij zeggen ‘naar bed’, dan gaan jullie lekker slapen. Oké?” Natuurlijk zorg je er als verantwoordelijke ouder voor, dat “Roos en Mayke” twee mensen zijn met wie de kinderen een nauwe band hebben. Wij geloven niet dat voor bovenstaande voorbeelden een wetswijziging nodig is, om gezag over te dragen op een of twee andere volwassenen.
3. In de twee meest genoemde voorbeelden (school en de huisarts) zal eveneens voor beide altijd duidelijk zijn, dat de deelgezagdrager onderdeel uitmaakt van het gezin, en zich (dagelijks) bezig houdt met de opvoeding en verzorging van het kind. Elke verantwoordelijke ouder met gezag,

die de dagelijkse opvoed- en zorgtaken deelt met een of twee deelgezagdrager(s), zal met trots de betrokken deelgezagdrager (zoals opa, oma, en/of nieuwe partner/stiefouder) voorstellen aan de betreffende “beroepskrachten”. Ook in de MvT wordt in paragraaf 3.3. deze veronderstelling expliciet gemaakt: *“Van de gezagdragers mag worden verwacht dat zij de beroepskrachten die bij het kind betrokken zijn, informeren over de betrokkenheid en positie van de deelgezagdrager.”* Geen enkele school zal dan ook weigeren om kinderen mee te geven aan een dergelijke bij hen bekende deelgezagdrager. Ook zal geen enkele huisarts (of specialist) de behandeling van algemene dagelijkse kwaaltjes van een minderjarige weigeren, omdat de jeugdige “slechts” wordt vergezeld van de (hun bekende) “deelgezagdrager”. Sterker nog: in noodgevallen zullen alle artsen zich altijd verplicht voelen om kinderen bij te staan, zelfs indien ze niet vergezeld worden door een volwassene en/of geen verzekering hebben. Ook zullen beide geen informatie weigeren te geven aan de hun bekende persoon “met nauwe persoonlijke betrekking tot het kind”, over zaken die de “dagelijkse opvoeding en verzorging” van de jeugdige betreffen. Wel willen wij nog opmerken, dat zelfs op dit moment soms medische behandelingen moeten worden stopgezet, omdat de twee ouders met gezag het niet eens zijn. Dit gebeurt veelvuldig bij vechtscheidingen. Alhoewel de deelgezagdrager bij dergelijke medische ingrijpen ook in dit wetsvoorstel geen zeggenschap krijgt, zal de deelgezagdrager de situatie kunnen bemoeilijken door actief de kant van een van de ouders te kiezen. Dit zal e.e.a. slechts verder doen escaleren.

4. Om alle twijfel weg te nemen, wordt in paragraaf 3.3 ook nog uitgelegd, dat beslissingen over zaken waarbij op grond van de wet de instemming van de ouder met gezag of de voogd nodig is (zoals de inschrijving op een school, het instemmen met een -ingrijpende- medische behandeling en het inzetten van jeugdhulp of zaken die alleen door de wettelijke vertegenwoordiger van het kind geregeld kunnen worden), onder de verantwoordelijkheid van de gezagdragers blijven vallen en niet onder de dagelijkse beslissingen. Dus voor dergelijke beslissingen hoeft de wet al helemaal niet te worden aangepast.
5. Het tweede, en vermoedelijk het meest belangrijke beoogde effect van de Wet, is het verstevigen van het recht op omgang met de kinderen door “degene die samen met de ouders voor een kind zorgt” (de deelgezagdrager). Echter, zoals reeds vermeld in de MvT heeft “degene die in een nauwe persoonlijke betrekking staat tot het kind” o.g.v. artikel 1:377 BW reeds een recht op omgang. Indien de wetgever het belangrijk vindt om de deelgezagdrager, net als de juridische ouder zonder gezag, deelgenoot te maken van het blokkaderecht en/of een voorkeurspositie wil geven bij het overlijden van een of beide ouders, dan kunnen die betreffende bepalingen op relatief eenvoudige wijze worden aangepast, zonder dat een heel nieuw fenomeen wordt opgetuigd.
6. Vraag: Stel dat een deelgezagdrager op grond van artikel 1:377 BW recht heeft op omgang. (1) Hoe denkt de Minister dat een deelgezagdrager zijn omgangsrecht kan afdwingen, indien dit door een van de gezagdragende ouders wordt gefrustreerd? Moet de deelgezagdrager dan aangifte doen, en zo ja, moet de politie dan ingrijpen? (2) Is in een dergelijk geval sprake van een strafbaar feit gepleegd door de gezagdragende ouder? De beantwoording van deze vragen is belangrijk, omdat gezagdragende ouders van de politie vaak geen aangifte mogen doen tegen de andere gezagdragende ouder, en indien de politie de aangifte al opneemt, wordt deze door de politie en het OM vrijwel per definitie geseponneerd. Kortom dit wetsvoorstel heeft ook repercussies voor het strafrecht. Waarom is de relatie met het strafrecht in dit wetsvoorstel helemaal niet uitgewerkt?
7. Wij betwijfelen dan ook, of deze Wet een daadwerkelijk bestaand probleem oplost. Volgens ons verhoogt de Wet slechts de (administratieve) werkdruk van de “beroepskrachten” (zie “G” hieronder), en vergroot hij de kans op en complexiteit van het gevecht om de kinderen indien er in de relatie tussen de ouders en de deelgezagdragers ook maar iets fout gaat.

B. Mogelijke toename van het aantal conflicten

8. Op grond van artikel 3 VN-Verdrag inzake de rechten van het kind dient bij alle maatregelen die het kind betreffen, het belang van het kind de eerste overweging te zijn. Aan het eind van paragraaf 2.2. MvT staat dan ook terecht: *“Het kabinet stelt het belang van het kind ook voorop en is van oordeel dat een toename van het aantal personen met uitgebreide rechten tot een kind, kan leiden tot een toename van het aantal conflicten rond dat kind.”*. De MvT geeft toe, dat de vrees voor meer conflicten gedeeld wordt door de juridische praktijk, de gedragswetenschappelijke hoek, alsook de rechtswetenschap. Dit was ook de reden waarom de Staatscommissie heeft geadviseerd, om deelgezag slechts mogelijk te maken voor maximaal vier ouders, die maximaal twee huishoudens vormen. Deze twee limieten zijn volstrekt arbitraire grenzen, die ook door de Staatscommissie niet zijn onderbouwd.
9. Vraag: Waarom onderzoekt het Kabinet niet eerst grondig wat de werkelijke/mogelijke gevolgen zijn voor het Kind (en diens ouders)?

C. Staatsopvoeding en GIRFEC

10. Bovenstaande “voorzichtige uitbreiding” van (ouderlijk)gezag staat echter in schril contrast met de door jeugdzorg beoogde invoering van het Schotse “GIRFEC-model” (“Getting It Right For Every Child”). Reeds een aantal jaren wordt (zwaar gesubsidieerd) door de Ketenpartners gewerkt aan de (langzame) invoering van deze vorm van “Staatsopvoeding”. In Schotland zijn belangrijke elementen van dit systeem reeds door de Hoge Raad als ongrondwettig verklaard. Het is ook volledig in strijd met de erkenning van het Kabinet dat *“De primaire verantwoordelijkheid voor de opvoeding, verzorging en ontwikkeling van het kind ligt bij de ouders (artikel 8 EVRM en 18 IVRK)”* (zie het begin van paragraaf 2.2, het begin van paragraaf 2.3, en het begin van paragraaf 3.6).
11. Vraag: Wij verzoeken het Kabinet om eindelijk openheid van zaken te geven over (1) de subsidiering, en (2) de stand van zaken omtrent dit project dat volledig in strijd is met artikel 8 EVRM en 18 IVRK. Tenzij het Kabinet dit project onmiddellijk stop zet, verzoeken wij (het SWV) om als grootste ouder/kinder-vertegenwoordiger van Nederland te worden meegenomen in dit geheime project van de Ketenpartners. Het is de hoogste tijd dat de Ketenpartners door het Kabinet worden opgeroepen om de stem van ouders en jongeren in oenschouw te nemen.

D. Juridische ouder zonder gezag vs deelgezagdrager

12. In paragraaf 3.2. staat o.a.:

“Daarbij heeft de ouder zonder gezag al recht op omgang, consultatie en informatie en een voorkeursrecht bij overlijden. Deelgezag levert zowel voor het kind als voor deze ouder dan ook weinig extra’s op.”

13. Vraag: Hoezo “weinig extra’s op”? Welke rechten en/of plichten krijgt een deelgezagdrager die een juridische ouder zonder gezag nu nog niet heeft?

E. Deelgezag en pleegouders in het niet-vrijwillige kader

14. Bij netwerkplaatsing van kinderen kan men zich wellicht nog wat voorstellen bij deelgezag. Echter, de situatie wordt zeer veel complexer in gevallen waarbij kinderen buiten het sociale netwerk van de ouders worden geplaatst. Dit gebeurt meestal als gedwongen maatregel en middels een interventie van een GI. Over deze situatie geeft het wetsvoorstel nog maar zeer weinig informatie. In paragraaf 3.2 van de MvT staat o.a.:

“Uitgangspunt van deelgezag is dat deze in goede harmonie tussen alle betrokkenen tot stand komt (zie ook 3.4 ‘Verkrijging deelgezag’). Deelgezag zal daarom naar verwachting vooral een optie kunnen zijn bij een langdurige (netwerk) pleegzorgplaatsing in het vrijwillig kader of als de gecertificeerde instelling met de voogdij is belast. In de situatie dat het kind binnen een ondertoezichtstelling bij de pleegouders is geplaatst, kan de gecertificeerde

instelling door de rechter met een deel van het gezag worden belast voor zover het gaat om inschrijving op een school, toestemming geven voor een medische behandeling en/of aanvraag van een verblijfsvergunning.”

15. Vraag: Graag een duidelijke uiteenzetting over de krachtsverhoudingen tussen de gezag dragende ouder, de ouder zonder gezag, de voogd (van de GI), en pleegouders (zijnde deelgezagdragers. Wie beslist, wanneer en over wat? Wat moet gebeuren bij meningsverschillen tussen deze vier partijen?

F. Voorlichting aan ouders over juridisch ouderschap en het ontstaan van gezag

16. In paragraaf 3.3. staat dat het kabinet het van belang acht dat alle (toekomstige) ouders goed geïnformeerd zijn over het ontstaan van juridisch ouderschap en het tot stand komen van gezag en dat het kabinet daarom inzet op uitbreiding van de voorlichting van ouders op dit punt.
17. Vraag: het SWV vraagt om als ervaringsdeskundige ouders expliciet betrokken te worden bij (de voorbereiding van) deze voorlichting, om zodoende de informatie nog beter te doen aansluiten bij de behoeften van ouders en jeugdigen.

G. Goede afspraken over welke concrete beslissingen de deelgezagdrager mag nemen

18. Volgens paragraaf 3.1 van de MvT moeten beide betrokken ouders (met of zonder gezag) en deelgezagdragers goede afspraken maken *“over welke concrete beslissingen de deelgezagdrager mag nemen”*. Dit wordt in paragraaf 3.3. nader toegelicht:

“De gezagdrager(s) en deelgezagdrager(s) zullen samen moeten afspreken welke beslissingen onder de dagelijkse verzorging en opvoeding vallen en hoe zij dit willen invullen. Een verdergaande invulling is geen taak van de overheid en betekent een onnodige inmenging van het door artikel 8 EVRM beschermde recht van de ouders en gezagdragers om hun gezinsleven naar eigen inzicht vorm te geven.”

19. De betrokkenen hebben binnen het wettelijke kader dus een vrijwel ongelimiteerde contractsvrijheid m.b.t. de te maken afspraken. Dit is natuurlijk volstrekt onverenigbaar met de *“Doelen van deelgezag”* zoals uiteengezet in paragraaf 2.3. van de MvT, t.w.:

“Deelgezag biedt ouders met gezag of de voogd de mogelijkheid om samen met maximaal twee andere personen ook naar buiten herkenbaar de verantwoordelijkheid te dragen voor de dagelijkse beslissingen over de opvoeding en verzorging. Ook krijgt de deelgezagdrager een recht op informatie van beroepskrachten.”

20. In de praktijk zal dit onder andere betekenen, dat als een deelgezagdrager om informatie vraagt aan de docent (of de huisarts), de docent eerst het openbare gezag register moet raadplegen, om de individuele afspraken van de betreffende ouders en deelgezagdragers te controleren. Dit is volstrekt onbegonnen werk. In de huidige praktijk is het simpel: de docent weet dat oma of stiefvader als mede-opvoeder betrokken is bij het kind, en zal in zijn algemeenheid afwegen of het verzoek om bepaalde informatie redelijk is of niet. Een verzoek om bevestiging van huiswerkopdracht zal de docent beantwoorden, doch voor vragen over meer persoonlijke zaken zal de docent waarschijnlijk doorverwijzen naar *“de administratie”* of de ouder met gezag. Als zodanig zal het voordeel van contractvrijheid onverenigbaar zijn met het beoogde doel van het deelgezag.
21. Vraag: Hoe wil de Minister deze administratieve lastenverzwaring van beroepskrachten compenseren / oplossen?

H. Deelgezagdrager en *“de nauwe persoonlijke betrekking”*: *“aantonen”* of *“veronderstellen”*?

22. Paragraaf 3.3. is niet duidelijk over de vereisten m.b.t. omgang:

“Het kind heeft recht op omgang met zijn ouders en degene die in een nauwe persoonlijke betrekking tot hem staat. Degene die in een nauwe persoonlijke betrekking tot het kind staat,

zal, indien de ouders niet willen meewerken aan omgang met het kind, eerst het bestaan van de nauwe persoonlijke betrekking moeten aantonen bij de rechter. Bij de juridische ouders wordt verondersteld dat deze betrekking aanwezig is. Een deelgezagdrager vervult samen met de gezagdragers een voor het kind belangrijke rol in zijn dagelijkse opvoeding en verzorging en de nauwe persoonlijke betrekking wordt daarom verondersteld aanwezig te zijn."

23. Vraag: Wordt bij de deelgezagdrager "de nauwe persoonlijke betrekking verondersteld aanwezig te zijn" (zoals bij de juridische ouders), of moet de deelgezagdrager deze band "aantonen bij de rechter"?
- I. "een rol in de dagelijkse opvoeding en verzorging van het kind" betekent nog niet dat sprake is van een vertrouwensband!
24. In paragraaf 3.3. staat onder het kopje "Blokaderecht" een opvallende openingszin:
- "De deelgezagdrager speelt met de gezagdragers een rol in de dagelijkse opvoeding en verzorging van het kind en is daarmee een voor het kind vertrouwde persoon."*
25. Het feit dat pappa of mamma een nieuwe partner heeft die van de ene op de andere dag bij het gezin intrekt en "een rol in de dagelijkse opvoeding en verzorging van het kind" krijgt, betekent nog niet automatisch, dat die persoon ook onmiddellijk door het kind gezien wordt als een "vertrouwde persoon", laat staan dat het kind met die persoon onmiddellijk een "nauwe persoonlijke betrekking" voelt. De MvT is niet duidelijk van wiens perspectief sprake moet zijn van de vereiste "nauwe persoonlijke betrekking".
26. Vraag: Gaat het bij de vraag of sprake is van een "nauwe persoonlijke betrekking" om de "onvoorwaardelijk persoonlijk commitment" (een van de zeven "kernen van goed ouderschap") van de deelgezagdrager, om het gevoel van een nauwe persoonlijke betrekking vanuit het perspectief van de deelgezagdrager, het kind, of beide (wederkerige gevoelens)?
- J. Artikel 253zd (deelgezag op een later moment) en Artikel 253zc (intentioneel deelgezag)
27. Artikel 253zd luidt:
1. *Op gezamenlijk verzoek van de gezagdragers en de beoogd deelgezagdrager kan de rechtbank het deelgezag toekennen indien de beoogd deelgezagdrager het kind gedurende ten minste een jaar met de gezagdragers feitelijk gezamenlijk heeft verzorgd en opgevoed.*
 2. *De rechtbank wijst het verzoek af indien één van de gronden genoemd in artikel 253zc tweede lid, onderdelen b tot en met e, zich voordoet.*
 3. *De rechtbank neemt een zodanige beslissing als haar in het belang van het kind wenselijk voorkomt.*
28. Artikel 253zc tweede lid luidt:
2. *De aantekening wordt door de griffier geweigerd indien op het tijdstip van het verzoek:*
 - a. *het kind ouder is dan drie maanden;*
 - b. *de beoogd deelgezagdrager onbevoegd is tot het uitoefenen van het deelgezag;*
 - c. *er al twee deelgezagdragers zijn;*
 - d. *de beoogd deelgezagdrager de ouder zonder gezag van het kind is als bedoeld in artikel 253za, derde lid;*
 - e. *de beoogd deelgezagdrager reeds is belast met het gezag over het kind als bedoeld in artikel 253za, derde lid; of*
 - f. *de instemming van de ouder zonder gezag ontbreekt.*
29. Puur tekstueel gezien kan moeder geen deelgezag geven aan haar nieuwe partner, omdat ze hiervoor samen met vader/de andere gezagsdrager ("gezamenlijk") een verzoek moet indienen bij de rechtbank. Als vader het verzoek dus niet mede ondertekent komt het niet bij de rechtbank.

30. Vraag: kan moeder in een dergelijk geval aan de rechtbank vragen om vervangende toestemming?
31. Door expliciet te verwijzen naar "artikel 253zc tweede lid, onderdelen b tot en met e" lijkt het erop, dat ouders die uit hun gezag zijn gezet, deelgezag niet kunnen blokkeren. Zeker gezien het in de INTRODUCTIE gesignaleerde probleem van ouderverstoting als gevolg van valse aangiften, zijn we tegen dit (on)bedoelde effect van het Voorstel van Wet.
32. Vraag: Wij zijn van mening dat de afgelopen decennia vele tienduizenden ouders op aangeven van de GI's ten onrechte uit hun ouderlijke gezag zijn gezet. Dit was uitsluitend mogelijk omdat de collectieve Ketenpartners al decennia lang weigeren om aan Adequaate Feitenonderzoek te doen. Wij vragen om officieel onderzoek naar de onrechtmatige gezagsontheffingen als gevolg van het gebrek aan AFO, alvorens derden recht krijgen op deelgezag.

K. Verzorgingstermijn van artikel 253zd eerste lid

33. Volgens het Voorstel van Wet mogen ouders en stiefouders na een 'verzorgingstermijn van 1 jaar' deelgezag aanvragen. Gezien de totaal verschillende behoeften van kinderen tussen de 0 en 18 jaar, zijn wij van mening dat het bestaan van de vereiste aanwezigheid van een "nauwe persoonlijke betrekking" gezien moet worden vanuit het perspectief van het kind. Het kan niet zo zijn, dat hieraan voldaan is door een volstrekt arbitraire tijdsperiode. Laat per geval bepalen door een daartoe gekwalificeerde persoon, en op grond van erkende methodieken, of daadwerkelijk sprake is van de vereiste "nauwe persoonlijke betrekking". Daarnaast moet recht worden gedaan aan het gegeven, dat de betrekking tussen kinderen en biologische ouders vrijwel altijd nauwer is, dan de band tussen kinderen en de hun opgedrongen derden.

Hoogachtend,

Alfred Groenen

06-83195349 / agroenen@gmail.com

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:

- Belangenvereniging IKZ, t.a.v. mevr **Vera Hooglugt** (voorz.), info@bvikz.nl;
- Coöperatie Ouderkracht voor 't Kind, mevr **D. v Doremalen**, Weerdsingel OZ 31, 3514 AB Utrecht;
- Stichting KOG, t.a.v. secretariaat KOG, Koninginneweg 90, 2012 GR Haarlem, kog@upcmail.nl;
- Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, Muzenplein 113, Den Haag, passage@stichtingpassage.eu
- Stichting Vader Kennis Centrum, **Peter Tromp**, secretariaat@vaderkenniscentrum.nl